

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Rączka (przewodniczący)
SSN Bogusław Cudowski (sprawozdawca)
SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z wniosku R. W.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w [...]
o ustalenie właściwego ustawodawstwa,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 21 czerwca 2017 r.,
zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego [...]
z dnia 25 października 2016 r., sygn. akt III AUa .../16,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny [...] Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z 25 października 2016 r. oddalił wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku (pkt 1) oraz odrzucił wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku (pkt 2).

Sąd ustalił, że wyrokiem z 25 sierpnia 2016 r. Sąd Apelacyjny [...] oddalił apelację wnioskodawcy od wyroku Sądu Okręgowego w [...] oraz zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądzoną nim kwotę 180 zł zastąpił kwotą 1.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za pierwszą instancję, zasądził od wnioskodawcy na rzecz strony pozwanej kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym oraz oddalił dalej

idące zażalenie. Wnioskodawca nie stawiał się na rozprawę apelacyjną w dniu 25 sierpnia 2016 r., pomimo prawidłowego zawiadomienia. W dniu 19 września 2016 r. wnioskodawca złożył za pośrednictwem operatora pocztowego wniosek o przywrócenie mu terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku z 25 sierpnia 2016 r., domagając się jednocześnie sporządzenia uzasadnienia wyroku. W uzasadnieniu wskazał, że nie otrzymał zawiadomienia o terminie rozprawy apelacyjnej, wobec czego nie ponosi winy za uchybienie terminowi do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku. Wskazał, że po złożeniu apelacji telefonował do Sądu celem upewnienia się, czy środek zaskarżenia wpłynął do Sądu oraz jaką sygnaturę nadano sprawie, a pracownik sekretariatu poinformował go, że termin rozprawy zostanie wyznaczony za kilka miesięcy. Wskazał, że nie otrzymał żadnej korespondencji listowej z Sądu zawierającej zawiadomienie o terminie rozprawy. W skrzynce pocztowej nie pozostawiono awiza, które mogłoby wskazywać na podjęcie próby doręczenia korespondencji z Sądu. Twierdził dalej, że o zakończeniu postępowania przed Sądem drugiej instancji dowiedział się 12 września 2016 r., kiedy udał się do inspektoratu ZUS celem uzyskania zaświadczenia o niezaleganiu z tytułu składek na ubezpieczenia; został wówczas poinformowany o istnieniu zaległości składkowych za okres od grudnia 2013 r. oraz o zapadłym wyroku.

W ocenie Sądu Apelacyjnego twierdzenia wnioskodawcy, że nie ponosił winy za uchybienie terminowi w złożeniu wniosku o uzasadnienie wyroku, nie zasługiwały na uwzględnienie. Sąd stwierdził, że wbrew stanowisku wnioskodawcy w aktach sprawy znajduje się potwierdzenie odbioru przesyłki adresowanej do wnioskodawcy na wskazany przez niego adres, zawierającej zawiadomienie o terminie rozprawy wyznaczonej na 25 sierpnia 2016 r. (k. 67). Przesyłka sądowa została odebrana przez małżonkę wnioskodawcy 28 lipca 2016 r., co zdaniem Sądu oznacza, że została jemu skutecznie doręczona w trybie zastępczym w rozumieniu art. 138 § 1 k.p.c. Sąd podkreślił, że doręczenie, o którym mowa w art. 138 k.p.c. oparte jest na domniemaniu, że pismo sądowe dotarło do rąk adresata i że w ten sposób doręczenie zostało dokonane prawidłowo. W ocenie Sądu wnioskodawca nie obalił tego domniemania, poprzestając jedynie na stwierdzeniu, że nie otrzymał przesyłki sądowej, co nie wyłącza jego winy w uchybieniu terminu do złożenia

wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku.

Odpis postanowienia Sądu Apelacyjnego z 25 października 2016 r. wraz z uzasadnieniem doręczono wnioskodawcy 28 listopada 2016 r. (k. 77). Wnioskodawca, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, w trybie art. 394¹ § 2 k.p.c. wniósł zażalenie na ww. postanowienie w dniu 12 grudnia 2016 r. (data nadania przesyłki w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego – k. 83). W zażaleniu zarzucono naruszenie: (-) art. 138 § 1 k.p.c. przez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że doręczenie przez Sąd Apelacyjny [...] zawiadomienia o terminie rozprawy wyznaczonej na 25 sierpnia 2016 r. małżonce wnioskodawcy może zostać uznane za doręczone skutecznie, mimo że do skutecznego doręczenia zawiadomienia nie doszło; (-) art. 233 k.p.c. poprzez niewłaściwą ocenę zebranego materiału dowodowego i ustalenie, że zasadność wniosku o przywrócenie terminu nie została uprawdopodobniona; (-) art. 168 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie, mimo braku winy wnioskodawcy w niezłożeniu wniosku o doręczenie odpisu wyroku z 25 sierpnia 2016 r. z uzasadnieniem; (-) art. 61 k.c. poprzez błędne uznanie, że wnioskodawca miał możliwość zapoznania się z treścią przesyłki listownej nadanej wnioskodawcy przez Sąd, a zawierającej zawiadomienie o rozprawie apelacyjnej. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz objęcie kontrolą na podstawie art. 380 k.p.c. rozstrzygnięcia o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu, a także o zasądzenie od organu rentowego na rzecz wnioskodawcy zwrot kosztów postępowania zażaleniowego.

Organ rentowy w odpowiedzi na zażalenie wniósł o oddalenie zażalenia oraz zasądzenie od odwołującego na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postanowienie Sądu Apelacyjnego [...] z 25 października 2016 r. odrzucające wniosek o sporządzenie i doręczenia uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego z 25 sierpnia 2016 r. jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie w rozumieniu art. 394¹ § 2 k.p.c. (por. postanowienie SN z 15 grudnia 2005 r., I PZ 22/05, OSNP 2006 nr 21-22, poz. 330; postanowienie SN z 22

czerwca 2012 r., V CZ 19/12, LEX nr 1232484).

Termin na wniesienie zażalenia od tego postanowienia, na podstawie art. 394 § 2 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., jest tygodniowy.

W tej sprawie skarżący wniósł zażalenie z przekroczeniem tygodniowego terminu. Z tego powodu, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

Z uwagi na niepodniesienie w odpowiedzi na zażalenie wady zażalenia prowadzącej do jego odrzucenia oraz związanie wniosku o zasądzenie kosztów postępowania z innym oczekiwanym rozstrzygnięciem, Sąd Najwyższy podziela prezentowane w orzecznictwie stanowisko, że w takich okolicznościach nie ma podstaw do uwzględnienia wniosku o przyznanie kosztów postępowania zawartego w odpowiedzi na środek zaskarżenia (por. postanowienie SN z 17 września 2014 r., II CNP 17/14, LEX nr 1537289 oraz powołane tam orzecznictwo).

kc